

opusdei.org

Prelaadi kiri (august 2009)

Selles kuus tuleb Prelaadi kiri Mehhikost. Augustikuised Maarja pühad kutsuvad meid järgima Jumalaema tema tavalises elus, Jeesuse kõrval.

21.08.2009

Minu armsaimad: hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi.

Assumpta est Maria in coelum exercitus angelorum [1] – Maarja on taevas ihu ja hingega ja inglid rõõmutsevad koos temaga. Täitkem

nii meie kui ka kõik teised kristlased ennast rõõmuga, sest Neitsi elab Jumala täiuses, vaadelgem ja armastagem Pühimat Kolmainsust Taeva aupaistes.

Kuna on lähenemas Neitsi Maarja Taevasseminemise Suurpüha, tahan ma teile meelde tuletada: et see suur pidupäev "sunnib meid" pilku taeva poole tõstma. Ometi ei ole see selline taevast, mis oleks mingite abstraktsete ideede tulemus, samamoodi ei ole tegemist kunstlikult väljamõeldud taevast, vaid see on tõeline Taevast, mis on Jumal ise: Jumal on Taevast. Ja Ta on meie eesmärk, eesmärk ja igavene eluast, kust me põlvneme ja kuhu poole püüdleme.(...) "See annab meile võimaluse koos Maarjaga Vaimu suurust kogeda, kus võime hingata üleloomuliku elu puhast õhku ja vaadelda selle suurimat ilu, ilu ja pühadust." [2] Kuidas ja kui innukalt pöördume me Jumalaema

poole, et võiksime alati ja kõiges elada üleloomuliku eesmärgiga? Kas me palume Jumalaema, et meis hingedes tärkaks rõõmustav vaim?

Need Paavst Benediktus XVI sõnad, mida ma just äsja edastasin, on hea sissejuhatus usu saladusse, mida meil on võimalus rohkem vaadelda. Püha Josemaria kirjutas: "See on armastuse saladus. Inimmõistus on siin võimetu. Ainuüksi usu abil oleme suutelised mõistma, kuidas on loodu nii kõrgele väärtustatud: ta võib olla armastuse keskpunkt, milles kogu Kolmainsuse rõõmutäius kokku voolab. Me teame, et meie ees on jumalik saladus. Kuid kuna on tegemist meie Emaga, tahame me just siinkohal rohkem aru saada – kui nii võib öelda – kui teiste usutõdede puhul." [3] Meie Isa vaatab palgest palgesse Jumalat, Jeesuse Kristuse pühimat inimkonda, Jumalaema, ingleid ja kõiki pühakuid; pöördugem tema poole väga tugeva

sooviga, Issandalt valgust saada, et võiksime sügavamalt tundma õppida Jumalaema puudutavaid usutõdesid, et nii saaksime teda rohkem austada ja armastada.

Kõigepealt tahaksin ma innustada, üksikasjalikult Neitsi igapäevast vastust vaatlema ja olema isiklikus palves Evangelistide juures, kes temast räägivad; kuigi neid on vähe, said nad siiski juba kogu *Magnalia*, kogu suuruse, mida Püha Vaimmeile Jumalaemast ja meie Emast avaldada tahtis: see on mõõtmatu rikkus, mida igaüks – alati juhendaja abiga avastada võib. Ma soovitan teil ka mõnda marioloogiat uurimust hoolikalt lugeda, et tungida sügavamini veel avastamata asjadesse, mis toimusid Neitsis, kelle nimi on püha.[4] Ülistuslaul, *Magnifikaat*, mis Pühast Vaimust inspireerituna üle Maarja huulte kõlas, on parim kool, et Maarjat tundma õppida, temaga suhelda, et

teda jäljendada: see laul on nagu "portree", tõeline Maarja ikoon, milles me võime näha teda sellisel kujul, nagu ta on"[5]

Heitkem nüüd eriliselt pilk tema palveelule. Vaadeldgem Rõõmurikka Roosipärja esimest saladust: "Naine armastusväärse nimega Maarja on sügavas palves. Sa saad selles majas olla see, kes sa meeleldi tahaksid olla: sõber või teener, uudishimulik, naaber..."[6] Süvenegem sellesse stseeni, et võiksime täie tõsidusega meie Isa kutsele vastata. Igaüks meist peaks tõeliselt püüdma, seal oma kohta leida, palvetades iga päev nii Issanda Inglit kui ka Roosipärja, tuues silme ette tähtsamaid stseene meie pühitsemise ajaloost. Mõelgem Neitsile, kes on sellest hetkest pidevas vestluses Jumalaga, kui peaingel talle jumalikku sõnumit kuulutas. Seesama toimub ka Valgusrikkas saladuses: Neitsi usaldava palve kaudu Kaana pulmas

saab võimalikuks Jeesuse esimene imetegu. Kindlasti kuulutab ta seejuures oma tundi ja esimesed jüngrid saavad usu kingituse nii nagu Evangeelium napolisõnaliselt kinnitab: *tema jüngrid uskused temasse.* [7]

Justnimelt Johannes, lemmikjünger, vahendab meile selle situatsiooni. Ta kirjeldab meile, et Neitsi, kes kuni selle hetkeni oma varjatud elu ajal Naatsaretis Jeesuse eest hoolitses, oli kutsutud, et vahetult lunastuse saladuses kaasstöoline olla. Seda jumalikku soovi võime aimata, kui kuuleme, kuidas Jeesus palus oma ema: *Mida tahad sa minust, naine? Minu tund ei ole veel tulnud.* [8]

Issand vihjab siin Ristiohvrile. Kui saabub see hetk, soovib ta inimliku ja üleloomuliku loogikaga, et tema Ema tema kõrval oleks, nagu uus Eeva, et nii hingede võitmises üleloomulikule elule kaasa töötada. Jälle jutustab Johannes meile: *Ja Jeesuse risti juures*

*seisid tema ema ja tema ema õde
Maarja, Kloopase naine ja Maarja
Magdaleena. Kui nüüd Jeesus nägi
risti kõrval seismas oma ema ja oma
jüngrit, keda ta armastas, siis ta ütles
emale: ” Naine, vaata, see on su
poeg!” Seejärel ütles ta oma jüngrile:”
Vaata, see on su ema!” Ja selsamal
tunnil võttis jünger ta enda juurde.[9]*

Ma meenutan teile, kasutades Paavsti sõnu, et Neitsi Maarja Taevassevõtmise Suurpüha kutsub meid taeva poole vaatama. Seal on igavene eluase, mille poole me suundume, unustamata, et Neitsi saatis Jeesust tema lunastavas kannatuses ja surmas, enne, kui teda ennast ihu ja hingega Taevasele aujärjele tõsteti.” Uus Eeva järgnes uuele Aadamile kannatuses, passioonis ja nii ka igaveses rõõmus. Kristus on Esmasündinu, kuid tema ülestõusnud ihu ei saa lahutada tema maisest emast, Maarjast, ja tema läbi on Jumal kogu inimkonna ja koos

temaga kogu loodu vastu võtnud (...) Nii saavad alguse uus Taevas ja uus Maa, kus ei ole enam pisaraid, nuttu, ega ka surma.”[10]

Neitsi kaasabi ristiohvril oli erakordne; seepärast austab kirik teda ”Eestkostja, aitaja, aitaja ja vahendaja tiitliga”, ilma, et ”Kristuse, kui ainukese vahendaja väärtus ja mõjujõud”[11] kuidagi väheneks. Sellises kaasabis lunastustööle saab alguse ka tiitel *euharistlik naine*, nagu Paavst Johannes Paulus II teda oma viimases entsüklikas nimetas. Püha Euharistia on sakramentaalne Ristiohvri kujutlus, milles see, mis Kalvaaria mäel teoks sai, pühas Missas reaalselt toimub. Ja ei saa tähelepanemata jätta, et Issand näitas Kolgata mäel Neitsile uut emaksolemist. ”Jeesuse Kristuse sõnad”, ütles Johannes Paulus II, ”aitavad paremini mõista tema lunastusprotsessi mõtet.” Ja kuna

need sõnad on lausunud just lunastusohvri ajal, on neil veel erilisem tähendus. Muidugi pärast neid sõnu, mis Jeesus ütles oma emale, lisab Evangelist väga olulise täienduse: "Kui Jeesus teadis, et kõik oli lõpetatud..." (Jh 19, 28), tahtis ta rõhutada, et tema Ohver oli saavutanud kõrgpunkti, kui ta Johannese ja koos temaga ka kogu inimkonna oma emale usaldas, selleks et nad lunastustöös Ema poole pöörduksid." [12].

Neitsi viibib saladuslikul viisil altari kõrval igal missal, mil viiakse täide vereta Ristiohver." Selles väljauurimata saladuses" kirjutab meie Isa, " võime näha nagu loori tagant Maarja süütut palet: Jumal Isa Tütar, Jumal Poja Ema, Püha Vaimu Pruut." [13] See on kiriku kindel veendumus, mis väljendub ka ühes palves, mida kirikuliturgia preestritele soovitab, et nad ennast Püha Ohvri pühitsemiseks ette

valmistaksid: Pühim Neitsi Maarja, vagaduse ja armulikkuse ema (...) ma pöördun sinu armastuse poole, et võiksid nii, nagu sa oma ristinaelutatud poja kõrval seisid, ka minu, vaese patuse ja kõigi usklike kõrval seista, kes me siin ja kogu Kirikus sellest jumalikust Ohvrast peatselt osa saame.[14] Kas sina pöördud nagu laps iga päev tema poole, enne, kui sa püha Missat pühitsed või sellest osa võtad?

Püha Neitsi mõistis seda, ta näitas Issanda Jüngritele meestele ja naistele Kristust Betlemmast Kolgatani ja juhatas neid tema juurde: kui Johannes, Maarja Magdaleena, Salome ja teised naised, nagu Evangeeliun jutustab, vapralt Jeesuse risti kõrval seisid ja pärast tema Ülestõusmise tunnistajateks olid, siis tänu sellele, et nad neil tundidel koos Maarjaga olid ja teda *oma majja* – igasse oma vaimuliku teekonna nurgakesse võtsid, mille

tulemusena Kristus Kalvaaria mäel nad oma Emale usaldas.

Minu tütre, minu pojad: Tema, kes oli täielikult Jumalast, euharistlik naine ja palveõpetaja, soovis, et me temaga suhtleksime. Palugem teda, et ta juhataks meid kogu südame ja kogu hingega Jeesusesse Kristusesse armuma, et oskaksime vajalikel hetkedel ja olukordades talle vastata. Maarja Taevassevõtmise Püha näol oleme silmitsi suure armastuse saladusega: "Kristus võitis surma oma kõikvõimsa armastusega. Ainult armastus on kõikvõimas. See armastus sundis Kristust meie eest surema, et nii surm ära võita. Jah, ainult armastuse kaudu võime me Eluriiki siseneda! Ja Maarja läks, järgnedes oma pojale, ühendatuna tema kirkusega, mis teda pärast kannatusi endaga sidus. Ta sisenes sinna ohjeldamatu tugevusega ja hoiab nüüd meile kõigile ukse avatuna. Ja seepärast kutsume me

teda ” Taevavärav”, ”Inglite Kuninganna”, ”Patuste Varjupaik”[15]

Palvetagem sõna-sõnalt, kasvava aukartuse ja vagadusega Litaaniat ja teisi Maarja palveid, Ole tervitatud Maarja, Salve Regina, Roosipärg ja lühipalveid, mida meie lapselik armastus meile sisendab. Sest ”Maarja, laitmatu Neitsi, heastas Eeva pattulangemise: ta purustas oma plekitu jalaga põrgumao pea.”[16] Meie Isa oli ja on suur Maarja austaja. Koos temaga imetleme veelgi: ”Isa, Poeg ja Püha Vaim kroonisid ta Universumi Kuningannaks”.

Ja inglid kummardavad teda nagu kaaskond... ja Patriarhid, Prohvetid ja Apostlid... ja Märtrid ja Usutunnistajad ja neitsid ja kõik pühakud... ja kõik patused ja sina ja mina.”[17] Kas me käitume samamoodi?

Meie Isa üritas alati meie perekonna dokumendid ja kirjad allkirjastada nimega *Mariano*. Astugem ka meie sinna *maarjalikku kooli* ja püüdkem matkida seda armastusväärset austust Vanaema vastu. Me oleme nagu väikesed lapsed, kes igal hetkel Ema eestkostet vajavad.

Maarja on näidanud ennast algusest peale alati Opus Dei emana. Jumala Loometöö on tema kaitsva hõlma all arenenud: Ta on meie eelkäija, ta on meid saatnud ja iga meie perekonna sammu ja sündmust ning meie isiklikke palverännakuid lähedalt jälginud. Augustikuus meenutagem eriti mõningaid hetki: Opus Dei pühitsemine Neitsi Maarja Pärispatuta Südamele Loretos, 15. augustil 1951; 23. augustil 1971 kutse, palvetada jumaliku halastuse poole *armu troonil*, kes on Maarja...ja palju teisi Taeva ja Maa Kuninganna sekkumisi, mida pole isegi võimalik kõiki üles lugeda.

Neil päevil olen ma Mehhikos. Tulin siia selleks, et osaleda ühe kiriku pühitsemisel, mis ehitati Mehhikolinnas meie Isa auks. Koos igaühega teist ütlen ma – tänu Jumalale, sest mul oli võimalus sel moel, meenutades meie Isa reisi 1970. aastal, Guadalupe Jumalaema ees, *Villas* palvetada. Mõned soovid, mis tookord olid Isa südames on jäänud ka nüüd aktuaalseks. Teised on aga tänu meie Ema eestkostele täitunud. Ja veelkord, olen siia tulnud selleks, et palvetada kõigi nende nimel: kes on juba Opus Dei liikmed ja nende eest, kes selleks saavad sajandite jooksul ja meie igapäevase ja isikliku, Jeesusest Kristusest tuleneva armastusega Kiriku, Paavsti ja tema kaaskonna, Preestrite aastal eriti piiskoppide ja preestrite, Opus Dei ja kogu ristirahva eest. Ma mäletan väga elavalt seda sisendust, mis meie Isale 1970. aasta augustis suurt muljet avaldas ja mida ta meile kohe pärast seda liigutatuna vahendas. Me

nägime, kuidas see sundis teda hoolega palvetama. Issand kirjutas iga sõna – *clama, ne cesses!* [18] – sügavalt tema südamesse ja ma soovin, et see pääseks ka meie vagadusse ja meie tegudesse.

Saatke mind eriti 15. augustil minu palvesoovides, kui uuendame pühitsust Neitsi Maarja Armastusväärseimale Südamele. Täitkem hoolikalt neid meie Isa soovitusi: ”*Adeamus cum fiducia adthronum gloriae, ut misericordiam consequemur*”(Hb 4, 15). Pidage seda silmas nüüd – ja ka hiljem. Ma ütleksin, et on tegemist jumaliku sooviga: pangem oma isiklik siseelu neisse sõnadesse, mida teile just nimetasin. Mõnikord kuulete neid vaikselt hingesügavusest, eriti siis, kui te seda kõige vähem ootate.

Adeamus cum fiducia: ma kordan, pöörduge kogu usaldusega Maarja, meie Ema ja Jeesuse Ema

arnastusväärse südame poole, ja koos temaga, kes on kõige armu vahendaja, pühima ja halastaja Jeesuse Kristuse südame poole, ning ka siin kogu usaldusega; tundkem kahetsusvalu nii paljude üleastumiste pärast. Ärgu puudugu teil kunagi ehtsad sümpaatiat väljendavad sõnad: kui töötate, palvetate ja puhkate. Isegi nende tegevuste juures, mis vähem olulised tunduvad : kui otsite meelelahutust, kui jutustate mõnest sündmusest, kui tegelete natuke spordiga...ühesõnaga kogu meie elus.Pange kõigele ja kõigesse üleloomulik alus ja vahetu läbikäimine Jumalaga.”[19]

Kogu armastusega ma õnnistan teid.

Teie Isa

+ Javier

[1] Rooma Missale, Maarja
Taevassevõtmine, palve enne
Evangeeliumi lugemist.

[2] Benediktus XVI, Jutlus Maarja
Taevassevõtmise Suurpühal, 15. 8.
2008

[3] Püha Josemaria, *Kristus möödub*,
Nr. 171

[4] Lk. 1, 49

[5] Benediktus XVI, Jutlus Maarja
Taevassevõtmise Suurpühal, 15.
8.2005

[6] Püha Josemaria, *Roosipärg*,
esimene rõõmurikas saladus.

[7] Jh. 2,11

[8] Sama

[9] Jh. 19, 25-27

[10] Benediktus XVI, Jutlus Maarja
Taevassevõtmise Suurpühal, 15. 8.
2008

[11] Vatikani II Kirikukogu,
dokument, *Lumen gentium*, Nr. 62

[12] Johannes Paulus II, Jutlus
Üldaudientsil, 23. 4. 97

[13] Püha Josemaria, *Pilari Neitsi*,
avaldatud Zaragosas, 1976

[14] Rooma Missale, Palve Missaks
ette valmistamiseks.

[15] Benediktus, Jutlus Maarja
Taevassevõtmise Suurpühal, 15. 8.
2008

[16] Püha Josemaria , *Roosipärg*, viies
aurikas saladus

[17] Sama

[18] Js. 58, 2

[19] Ühe koosviibimise märkmed, 9.
9. 1971.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-august-2009/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-august-2009/)
(02.04.2026)